

CHRISTELIJK VROUWENLEVEN

ONDER REDACTIE VAN DE DAMES:

ANTHONIA MARGARETHA, JONKVR. F. BAR^e VAN DER BORCH VAN VERWOLDE, JOHANNA BREEVOORT, A. C. DIEPENHORST-DE GAAY FORTMAN, M. M. HAVELAAR-VAN BEECK CALKOEN, A. VAN HOOGSTRATEN-SCHOCH, W. KLINKERT, N. POSTHUMUS MEYJES.

MET VASTE MEDEWERKING VAN DE DAMES:

A. G. BRANTS, F. J. G. W. C. ENGELBERTS, (L. E.), J. I. D. A. J. ENGELBERTS (IGNATIA LUBBEY), H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, L. VAN LENNEP, J. L. F. DE LIEFDE, M. G. LIENEMAN, M. W. MACLAINE PONT, J. VAN DER MERSCH, H. MORGENSTERN, A. NOREL-STRAATSMA, M. DE LA PRISE, MARG. VERWEIJ, J. M. WESTERBRINK-WIRTZ, WILMA, E. A.

REDACTIE-ADRES: PRINSENGRACHT 552, AMSTERDAM. — UITGEVERSMAATSCHAPPIJ: E. J. BOSCH JBZN., BAARN.

Uit de Heilige Schrift.

VERBLIJDT U IN DEN HEERE.

Verblijdt u in den Heere ten allen tijd, wederom zeg ik u, verblijdt u.

Philippensen 4: 4.

Ons verblijden! Gelukkig zijn! De borst te voelen zwellen van dankbaren jubel. Zorgen en zonden te kunnen vertrappen onder je voeten of liever alle narigheid en verdriet verzwonden wèg uit je leven, verzonken zoodat je er niet meer aan denken kunt.

Blijheid, vreugde, vrijheid!

Blij is de mensch, wanneer hij in vacantiestrust wandelt door welige landouwen waaruit de leeuwerik jubelend opstijgt, in de van warmte trillende lucht, hoog als 'n klein stipje tegen den blauwen wolkeloozen hemel.

Blij is de landman als hij de door de zon gerijpte oogst, goudgeel koren, groenende

zomervruchten of blozend herfstooft binnenhaalt.

Blij de moeder met haar zuigeling, de vader met zijn zonen, de ouders met het groeiende gezin als olijplanten om hun tafel. Blij schalt de jubelende kinderlach.

Blij is de bruidegom met de liefste, de bruid met den man van haar liefde.

Blij is ieder, die den vollen schat van het leven en de liefde als met de armen omvatten kan.

* *

Blij is de geleerde wanneer hij een zwaar probleem heeft opgelost. Blij de denker zoodra een nieuw lichtpunt opglanst in de verte. Blij de zwoeger op het oogenblik dat zijn gunstig examen achter hem ligt. Blij de idealist, dwepend met idealen, als de verwezenlijking nadert, zijn heilstaat genaakt. Blij de componist en de dichter, de gevoelige voor muziek en zang als de liefelijke tonen ruischen, zangen van zuivere harmonie van liefde en vrede en zaligheid.

* *

Blijheid! Bestaat er ware echte blijheid op

deze aarde? Waar de slagschaduwen donkerheid werpen over de zonnigste landen? Bestaat er ongebroken vreugde voor het naar geluk dorstend menschenkind? Biedt de natuurlijke wereld, het stoffelijk en het geestelijk bestaan, het bloeiende stralende, onbrekbare blijdschap des harten?

Ai mij, hoeveel bederf en teleurstelling en schaduw en onvoldaanheid, hoeveel gebroekens teistert deze donkere aarde.

Waar schittert de blijheid als een onverwoestbare diamant, die niet smelt bij de heetste zonnestralen, niet bevroest in de felste vorst, altijd straalt, ook al ligt ze in het slijk?

Idealen, ze rijzen en zingen en wenken: schenken de voorsmaak van een komend geluk, maar het vaste en blijvende, het onbewegelijke geeft deze aarde niet, noch iets wat op de aarde is.

* * *

En toch roept de Apostel in vollen ernst ons toe: „Verblijdt u ten allen tijd. Wederom zeg ik u, verblijdt u.”

Verblijdt u *in den Heere*. In deze drie woorden ligt het geheim van *altijd* blijde zijn.

Strikt genomen kan niemand waarlijk echt duurzaam blijde zijn dan het kind van God, dat in Christus door den Vader tot Zijn erfgenaam is aangenomen. Alle aardsche blijdschap is een stralende dauwdrop die wegdroogt als de brandende zonnescijn des levens alle vochtigheid verschroeit.

Alleen wie verzadigd is met Gods tegenwoordigheid, wie leeft uit God en in Hem, kan zich verblijden, in het licht juichen en jubelen, omdat hij in alle dingen den Heere ziet, zijn Schepper en Vader looft.

Voor het kind van God schijnt altijd ook achter de donkerste wolken de zon van Gods vriendelijk Aangezicht.

Blijdschap in God wordt alleen in den weg van *oefening* der godzaligheid verkregen, zij is eene groote plicht, die rust op de gemeente

des Heeren. Wie zich afwendt van zijn Hemelschen Vader moet vredeloos en ongelukkig worden en kan dan ook geen levende brief van Christus zijn.

O, hoeveel aangenamer zouden wij den dienst des Heeren aan onze medemenschen voorstellen, indien we ons altijd in den Heere konden verblijden. We doen vaak als de wereld, zoeken onze vreugd in het aardsche en bouwen zoomede zodoende muren vol zwarte duisternis tusschen God en onze ziel.

Hoe dichter bij Jezus, hoe minder gevaar. Sterven aan ons zelve om te leven in Hem, bestaat er hooger blijdschap?

* * *

Verblijdt u in den Heere, ten allen tijd.

Ten allen tijd! Ook als de hemel zwart van wind en wolken is en de vliegende storm om ons henen jaagt. Geen nood gevaar of droefenis, geen zorg of armoede, ja zelfs geen zonde, indien ze betreurd en beleden wordt, kan het kind van God, zijn Vader die in de hemelen is, ontnemen. Gods vertroosting verkwikken de ziel en de overdenking van Hem is zoet.

Laten dan de jaren zich voortwentelen als wielen onder den snellen wagen des tijds, laten onze haren zich grauw kleuren en onze krachten slinken, laten Gods baren en golven over ons heenrollen op de middaghoogte des levens, laten de tijden zwaar worden en het leven al moeilijker, de blijdschap des Heeren zal toch onze sterkte zijn. Hoe meer we ons in Christus verblijden, hoe gewilliger ons hart zal zijn om voor Hem te leven en in Hem te sterven.

Straks valt de zwarte slagschaduw van den dood ook op het kind van God. Maar aan die donkerste wolk glanst de zilveren rand. Op adelaars wiken vliegt de ziel naar den Heere.

Verblijdt u in den Heere ten allen tijd. Wederom zeg ik u, verblijdt u.

JOHANNA BREEVOORT.

